

Pembahagian kekayaan sama rata tidak menjadikan semua kaya - PM

UM 20 JAN 1989

BAGI pihak kerajaan dan bagi pihak rakyat yang menyokong penubuhan Majlis Perundingan Ekonomi Negara ini, saya ingin mengalu-alukan tuan-tuan dan puan-puan sebagai anggota majlis yang akan menentukan masa depan ekonomi negara kita.

Saya juga ingin mengucapkan berbilang terima kasih kerana kesudian tuan-tuan dan puan-puan menjadi ahli majlis ini yang mana tugas yang dipertanggungjawabkan kepada tuan-tuan dan puan-puan adalah amat berat dan tidak mudah dilaksanakan.

Dasar ekonomi sesebuah negara bukan perkara yang kecil yang boleh ditentukan dengan mudah. Dasar ekonomi bagi negara majmuk seperti Malaysia lebih susah lagi untuk dibentuk, kerana tujuannya bukan sahaja pertumbuhan ekonomi, tetapi juga melibatkan aspirasi ekonomi, politik dan sosial berbagai kaum yang mempunyai masalah dan kepentingan yang tersendiri. Justeru itu, tuan-tuan dan puan-puan akan menghadapi berbagai masalah dan kerumitan dalam membentuk dasar yang boleh diterima oleh rakyat negara kita ini.

Setelah penduduk berbilang kaum di Malaysia berjaya membebaskan diri mereka daripada belenggu penjajahan, masalah yang kita hadapi tidak lagi boleh disalahkan kepada penjajah. Mungkin buat beberapa tahun kita boleh me-

**Kita tidak
berhak
menyalah-
kan orang
lain,
kegagalan
kita
mestilah dipikul
sepenuhnya oleh
kita sendiri**

laysia ini. Dan ini bukanlah perkara yang mudah. Negara-negara Barat yang sering mengkritik kita kerana tekanan kepada *ethnic origin* amat berhati-hati dalam negara mereka sendiri supaya dominasi etnik caucasian tidak terancam.

UCAPAN penuh Perdana Menteri **Datuk Sri Dr. Mahathir Mohamad** di **pelancaran Majlis Perundingan Ekonomi Negara selepas 1990** di **Pusat Dagangan Dunia Putra**, Kuala Lumpur semalam.

Ucapan disampaikan oleh Timbalan **Perdana Menteri Encik Abdul Ghafar Baba**.

Justeru itu, soalan yang pertama ialah menentukan sama ada matlamat kita ini perlu dibetulkan atau tidak? Apakah kita masih bercita-cita memperjuangkan matlamat yang lama atau membentuk matlamat yang baru?

Kita harus ingat bahawa di negara berbilang kaum, lebih daripada negara yang penduduknya terdiri daripada satu kaum sahaja, ekonomi mempengaruhi politik. Stabil atau tidaknya sesuatu negara berbilang kaum bergantung kepada interaksi antara satu kaum dengan kaum yang lain. Mungkin juga persepsi sesuatu kaum terhadap masalah ini lebih mempengaruhi daripada hakikat yang sebenar.

Di Malaysia, kita tahu bahawa setiap kaum menganggap kaum yang lain lebih bruntung. Bumiputera umumnya menganggap bukan bumiputera lebih maju dan

ripada sebuah negara yang hanya membekal bijih timah dan getah mentah kepada negara-negara Barat, kita telah menjadi bukan sahaja pembekal timah, getah, kepala sawit, koko, kayu tropika dan lain-lain bahan mentah kepada dunia, tetapi juga barang-barang buatan seperti komponen elektronik, penghawa dingin, permainan kanak-kanak dan Insya-Allah motokar juga.

Pertumbuhan ekonomi meningkat dengan pesatnya sehingga dalam tahun-tahun tujuh puluh-an paras pertumbuhan adalah *perpetuhan*. Pertumbuhan ini merosot sedikit di waktu kemelesetan ekonomi dunia, tetapi telah pulih semula sekarang.

Pendapatan perkapita yang ditaksirkan sebanyak AS\$350 di waktu pencapaian kemerdekaan telah meningkat kepada AS\$? 000 pada

nyalahkan penjajah tentang ketidaksimbangan kedudukan ekonomi politik dan sosial kita. Tetapi selepas 31 tahun merdeka, jika kita masih lagi tidak dapat mengatasi masalah kita sendiri, kita tidak berhak menyalahkan orang lain. Kegagalan kita mestilah dipikul sepenuhnya oleh kita sendiri.

Sesuatu bangsa atau kaum yang berjaya membebaskan diri daripada belenggu penjajahan tidak akan rela dijajah pula oleh bangsa atau kaum yang lain. Di negara Malaysia yang merdeka, orang-orang Melayu tidak mahu dijajah oleh kaum lain dan demikian juga orang-orang Cina, India, Kadazan, Iban, Murut, Bajau, Kenyah dan lain-lain suku kaum. Mereka berkehendakkan kebebasan, baik dalam bidang politik atau ekonomi atau sosial. Dengan perkataan lain, setiap kaum mesti mempunyai peluang dan kemungkinan untuk memperoleh kejayaan yang sama dalam semua bidang dan lapangan.

Tidak ada kaum yang mahu hanya menjadi petani atau penoreh getah atau pemandu teksi sahaja. Setiap kaum mesti ada yang menjadi ahli profesional, peniaga dan pengusaha, pegawai tinggi dan rendah dan lebih tepat lagi orang yang berada. Jikalau di Malaysia yang berbilang kaum ini, hanya satu kaum sahaja yang kaya, tinggal dalam mahligai dan menguruskan semua kekayaan negara, maka kaum yang lain tetap akan merasa tidak puas hati.

Lainlah halnya jika semua kaum akhirnya menjadi satu bangsa dengan mempunyai identiti yang khusus dan istimewa bagi negara Malaysia. Jika asimilasi seperti ini boleh berlaku, maka soal kaum tidak akan timbul. Tetapi awal-awal lagi kita berkeras tidak mahu asal-usul kita diktompakan. Kita ingin mengkekalkan identiti kita dengan negara asal moyang kita, bahasa ibunda dan kebudayaan asli kita. Dengan itu kita kekalkan peribcaan kita daripada segi kaum. Maka perlulah pula kita berusaha mengimbangkan kedudukan kita dalam masyarakat yang berbilang kaum di Ma-

Beberapa tahun selepas pencapaian kemerdekaan, kita khayal dengan kebebasan negara sehingga pucuk pimpinan tidak sedar akan desas-desus di kalangan rakyat mengenai ketidaksimbangan yang terdapat di antara kaum dalam bidang politik, ekonomi dan sosial.

Akibatnya pada 13 Mei 1969 kita dikejutkan oleh peristiwa rusuhan kaum. Dengan kesadaran bahawa ketidaksimbangan ini boleh membawa rusuhan, maka kita cuba mengatasi masalah ini melalui satu rancangan sosio-ekonomi *engineering* yang tidak pernah dicuba oleh mana-mana negara. Dasar Ekonomi Baru atau DEB yang kita ciptakan amatlah bercita-cita besar atau *ambitious*. Dalam jangkamasa 30 tahun kita percaya kita boleh menghapuskan kemiskinan dan meningkatkan kedudukan ekonomi berbagai kaum tanpa menjejaskan kemajuan negara.

Menghapuskan kemiskinan amatlah tidak realistik. Di negara-negara yang maju dan kaya seperti Amerika Syarikat, Eropah dan Jepun, masih terdapat kemiskinan yang menyayat hati. Ramai daripada penduduk negara maju bergantung kepada 'dole' untuk hidup di paras yang amat rendah. Sistem komunis dan sosialis juga tidak berjaya menghapuskan kemiskinan. Pembahagian kekayaan sama rata tidak menjadikan semua anggota masyarakat kaya. Sebaliknya, kedudukan sebenar di negara komunis dan sosialis ialah kebanyakan daripada rakyat merekal menghadapi serba kekurangan. Sebab itulah सरकार beberapa prinsip komunis dan sosialis telah diubahsuai dan ada juga yang digururkan. Schenarnya masyarakat manusia hanya boleh mengurangkan paras kemiskinan sehingga tidaklah berlaku kebuluran seperti yang terdapat di beberapa buah negara. Dengan usaha yang gigih oleh rakyat dan pentadbiran yang bertanggungjawab, kemiskinan boleh dikurangkan, walaupun kemiskinan secara relatif tetap wujud.

Objektif kedua DEB ialah menyusun semula

bumiputera dan bakinya kepada orang-orang asing.

Hari ini kita sedar bahawa target kita ini agak terlalu optimistik. Walaupun kerajaan telah menubuhkan beratus buah syarikat yang modalnya disediakan oleh

Tidak ada kaum yang mahu hanya menjadi petani atau penoreh getah atau pemandu teksi sahaja

kerajaan secara langsung untuk meningkatkan ekuiti bumiputera dalam bidang korporat, kita dapat mencapai hanya hampir 20% dalam ekuiti sektor ini. Jika tidak ada PNB, PERNAS, Perbadanan Perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri dan lain-lain institusi amanah bumiputera, ekuiti bahagian bumiputera perseorangan hanyalah 12%.

Sebaliknya bahagian bukan bumiputera dalam sektor korporat tidaklah statik di paras 38% yang terdapat pada permulaan DEB. Mengikut angka yang diperolehi oleh kerajaan, bahagian rakyat Malaysia yang lain telah meningkat kepada kira-kira 57%.

Di zaman kemeseletan, tekanan terhadap penyusunan semula masyarakat telah dikurangkan kerana kita tidak mahu pembahagian kekayaan antara yang berkekurangan ada menjejaskan peluang-peluang pekerjaan bagi yang menganggur yang sudah tentu ramai daripada mereka terdiri daripada yang miskin. Penuhahan institusi-institusi pelajaran dan tambahan bilangan biasiswa juga bertujuan mengurangkan kemiskinan, di samping mengurangkan pengendalian fungsi ekonomi mengikut kaum.

Kita masih mempunyai orang-orang yang miskin dan masih ada pembahagian aktiviti ekonomi mengikut kaum serta ketidaksimbangan pembangunan antara kaum.

mewah kehidupan mereka. Sebaliknya kaum bukan bumiputera pula menganggap bumiputera-lah yang hidup lebih bahagia di negara ini. Siapakah yang benar? Mungkin kedua-duanya benar atau mungkin kedua-duanya salah.

awal-lapan puluhan. Sekarang ini oleh kerana beberapa faktor termasuklah kejatuhan nilai ringgit, pendapatan perkapita turun kepada AS\$1,800 tetapi taraf hidup tidak terjejas kerana inflasi semasa kemelesetan hanya 1% sahaja. Jika dihindangkan dengan scstengah negara membangun, di mana inflasinya meningkat begitu tinggi di waktu kemelesetan sehingga ada negara yang inflasinya meningkat 1.700%, pencapaian negara kita bolehlah dibanggakan.

Perkara yang tidak disenangi ialah paras pengangguran yang tinggi di zaman kemelesetan. Namun masalah ini sedar & diatasi dengan peningkatan pelaburan asing. Satu tahap yang luar biasa telah dicapai pada tahun 1988 di mana pelaburan asing meningkat 200%, iaitu 2 kali ganda peningkatan biasa berbanding dengan tahun-tahun yang terhaik dahulu.

Khanyakan kejayaan dalam bidang ekonomi ini dicapai di dalam tempoh DEB. Mungkin negara dapat mencapai kejayaan yang lebih jika tidak ada DEB seperti yang didakwa oleh sesetengah pihak. Tetapi hakikat yang tidak boleh dinksirkan ialah pertumbuhan ekonomi di Malaysia semasa DEB adalah lebih baik daripada pertumbuhan di kebanyakan negara membangun yang tidak menghadapi apa yang dikatakan gangguan kerana DEB.

Tetapi kejayaan yang ketara ialah pembangunan ekonomi negara. Dalam

Pelaksanaan DEB memang diubahsuai dan mengikut keadaan dan

LIHAT MUKA 16

Kerajaan tidak boleh dipersalahkan jika usaha menemui kegagalan

DARI MUKAS 9

iklim ekonomi dalam dan luar negeri. Di waktu dunia mengalami kemelesetan dan negara kita turut merasainya, penekanan DEB ialah kepada matlamat yang pertama, iaitu membasmi kemiskinan. Pada masa ini peratusan pengangguran telah meningkat bukan sahaja di kalangan pekerja biasa tetapi juga di kalangan mereka yang berpendidikan tinggi. Di masa ini juga kemampuan bumiputera dan kerajaan melabur atau membeli saham amat terhad. Justeru itu tekanan diberi kepada pewujudan peluang - peluang pekerjaan. Amatlah tidak adil jika pekerja - pekerja yang menganggur dipaksa menunggu sehingga bumiputera yang lebih berada mampu melabur sebelum pelaburan asing atau pelaburan tempatan dibenarkan. Kerajaan telah melonggarkan syarat pemili-

kan saham oleh bumiputera untuk memudahkan pelaburan dan penubuhan syarikat oleh para pelabur asing. Strategi ini telah membawa hasil yang baik dan ini terbukti dengan pesatnya peningkatan pelaburan serta bertambahnya peluang - peluang pekerjaan.

Namun demikian kita perlu mengakui fakta - fakta lain yang menolone memingkatkan pelaburan asing di negara kita, seperti tekanan terhadap matawang Jepun, Korea dan Taiwan supaya dinaikkan nilainya, fakta GSP yang ditarik balik oleh negara maju terhadap negara - negara NIC, turunnyanya nilai matawang ringgit dan lain - lain lagi. Walaupun benar fakta - fakta lain ini memainkan peranan, hakikat yang perlu diakui ialah negara lain juga mendapat kesan daripada fakta - fakta ini tetapi mereka tidak begitu

Dakwaan bahawa DEB tidak adil bahawa kerajaan memutarbelitkan angka statistik sering dibuat kumpulan chauvinist

berjaya mengatasi kesan kemelesetan. Pemulihan ekonomi yang kuat di Malaysia dengan penduduk berbilang kaumnya tidak terdapat di kebanyakan negara membangun termasuk di negara - negara yang penduduknya lebih *homogeneous*.

Dakwaan ini bukan bertujuan untuk merendah - rendahkan pencapaian negara lain tetapi

ia adalah satu kebenaran. Jika negara kita tidak mencapai kejayaan, tidak dapat tidak perbandingan akan dibuat dengan negara lain yang mencapai kejayaan. Mengikut pendekatan yang sama, apabila kita mengukur prestasi kita terpaksa kita membuat perbandingan pula dengan prestasi negara lain yang setaraf dengan kita.

Dakwaan bahawa DEB tidak adil, bahawa kerajaan memutarbelitkan angka - angka statistik sering dibuat sekarang oleh satu kumpulan *chauvinist* dengan lantang. Kumpulan *chauvinist* yang lain juga boleh membalas dengan dakwaan yang sama terhadap tuduhan - tuduhan yang dilemparkan.

Tindakan seperti ini bukan sahaja tidak akan menyelesaikan masalah kita, tetapi ia sebenarnya akan menambah dan memburukkan lagi masalah.

Kerajaan amat dukacita kerana langkah liberal yang diambil oleh kerajaan menubuhkan Majlis Perundingan ini telah cuba dipolitikkan oleh kumpulan - kumpulan tertentu. Mereka cuba mengaitkan keahlian majlis ini dengan kepentingan politik mereka. Mereka cuba mendapat sesuatu bagi diri mereka dengan mengambil kesempatan daripada kesediaan kerajaan memberi peluang kepada me-

Tindakan seperti ini bukan sahaja tidak akan menyelesaikan masalah kita tetapi ia sebenarnya akan menambah dan memburukkan lagi keadaan

reka memainkan peranan dengan lebih bermakna dalam menentukan masa depan dan nasib mereka. Mereka cuba memberi gambaran yang buruk terhadap satu usaha kerajaan yang melebihi amalan demokrasi biasa.

Kerajaan khawatir jika

sikap dan pendekatan ini diteruskan, usaha yang mulia ini akan gagal mencapai matlamatnya. Kerajaan tidak sanggup dan tidak boleh dipersalahkan jika usaha ini menemui kegagalan. Oleh itu kerajaan merayu kepada semua pihak, sama ada yang menganggotai

Majlis Perundingan ini atau yang tidak, supaya memberi perhatian yang serius kepada usaha yang istimewa ini. Terimalah pendekatan ini sebagai satu tindakan ikhlas kerajaan untuk melibatkan lebih ramai rakyat dalam menentukan nasib negara.

Jika pendekatan ini mendatangkan hasil yang baik yang membawa manfaat kepada negara, ia boleh digunakan dalam menghadapi berbagai masalah lain. Tetapi, jika pendekatan ini diperalatkan untuk tujuan politik atau kepentingan tertentu yang lain, maka sukarlah bagi kerajaan dan negara menerima cara ini untuk mengatasi masalah - masalah lain yang mungkin timbul dalam negara ini dari semasa ke semasa.

Kerajaan sekali lagi mengucapkan terima kasih kepada semua anggota Majlis Perundingan Ekonomi Negara Selepas 1990 ini kerana sudi menerima jemputan kerajaan

an. Kerajaan berharap perbincangan majlis ini akan berjalan dengan lancar dan akhirnya membawa kejayaan yang diharapkan.

Dengan ini, saya melancarkan Majlis Perundingan Ekonomi Negara Selepas 1990 dengan rasminya.